

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. november 2012
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Christina Hjeresen
Sagsnr.: 2012-0030-1042
Dok.: 559693

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 13 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. oktober 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 13 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil regeringen på baggrund af forholdene omkring Indvandrerrådgivningen (som omtalt i DR, bl.a. på: <http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2012/09/16/222313.htm>) tage initiativ til en ændring af lov om juridisk rådgivning, som alle tre regeringspartier stemte imod, da den blev vedtaget i 2006, fordi den - ifølge betækningsbidrag fra S, RV og SF - ikke beskytter forbrugerne godt nok mod fejlagtig eller ukvalificeret rådgivning?”

Svar:

1. Jeg skal indledningsvis bemærke, at jeg af principielle grunde ikke finder at burde udtale mig om de konkrete forhold, som der henvises til i spørgsmålet, og som jeg kan forstå, at Forbrugerombudsmanden i øjeblikket undersøger.

2. Mere generelt kan jeg om reglerne på området oplyse følgende:

Den 1. juli 2006 trådte lov nr. 419 af 9. maj 2006 om juridisk rådgivning i kraft. Forud for lovens ikrafttræden regulerede den såkaldte vinkelskriverlov andre end advokaters adgang til at markedsføre juridisk rådgivningsvirksomhed, mens retsplejelovens regler særligt regulerede og stadig regulerer advokaters forhold. Vinkelskriverloven forbød andre end advokater og visse særlige grupper at markedsføre sig med juridisk rådgivning. Formålet med loven var primært at beskytte offentligheden mod at søge juridisk bistand hos ukvalificerede personer.

Selve udøvelsen af erhvervmæssig virksomhed med juridisk rådgivning var imidlertid ikke forbudt.

Formålet med lov om juridisk rådgivning er ifølge forarbejderne navnlig at skabe mulighed for, at også andre rådgivere end advokater kan *reklamere* med, at de driver virksomhed med juridisk rådgivning. Dette er gennemført ved, at man samtidig med lovens ikrafttræden ophævede vinkelskriverloven, herunder denne lovs forbud mod markedsføring af juridisk rådgivning.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til lov om juridisk rådgivning, at ophævelsen af markedsføringsforbuddet tilsigter at forbedre den konkurrencemæssige situation på markedet for juridiske rådgivningsydelser, herunder at skabe øget konkurrence på prisen for juridisk rådgivning.

Den, som erhvervsmæssigt yder rådgivning af overvejende juridisk karakter, skal efter § 2, stk. 1, 1. pkt. i lov om juridisk rådgivning, udvise en adfærd, som er i overensstemmelse med god skik for juridisk rådgivning. Rådgiveren skal herunder udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klientens tarv tilsiger. Rådgivningen skal ydes med den fornødne hurtighed, jf. lovens § 2, stk. 1, 2. og 3 pkt.

Justitsministeren har endvidere i medfør af lovens § 2, stk. 8, ved bekendtgørelse nr. 684 af 22. juni 2006 fastsat nærmere regler om god skik for juridisk rådgivning.

Forbrugerombudsmanden fører efter lovens § 3 tilsyn med overholdelsen af loven og forskrifter udstedt i medfør af lovens § 2, stk. 8. Tilsynet føres efter markedsføringslovens regler, hvilket ifølge forarbejderne til bestemmelsen bl.a. indebærer, at Forbrugerombudsmanden kan nedlægge foreløbige forbud og meddele påbud samt anmode om tiltalerejsning for overtrædelse af strafbelagte bestemmelser og udføre tiltalen ved Sø- og Handelsretten.

Forbrugerklagenævnet er endvidere kompetent til at behandle klager over juridisk rådgivning, som er omfattet af lov om juridisk rådgivning, jf. § 3, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 460 af 29. april 2010 om forbrugerklager.

Overtrædelse af lov om juridisk rådgivning og forskrifter udstedt i medfør af loven straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. lovens § 4, stk. 1.

3. Justitsministeriet gennemførte i 2009 en lovovervågning af lov om juridisk rådgivning. En redegørelse blev i den forbindelse den 17. december 2009 sendt til Folketingets Retsudvalg (Folketinget 2009-10, REU, Alm. del, bilag nr. 175).

Af redegørelsen fremgår det bl.a., at Justitsministeriet fandt det vanskeligt på baggrund af de modtagne høringssvar at konkludere noget sikkert om, hvorvidt lov om juridisk rådgivning i praksis havde medført en øget konkurrence på området for juridisk rådgivning. Meget tydede dog på, at de i praksis øgede muligheder for at yde juridisk rådgivning, der følger af ophævelsen af markedsføringsforbuddet, kun var blevet udnyttet i meget begrænset omfang.

For så vidt angår spørgsmålet om forbrugerne er tilstrækkeligt beskyttet ved de regler, som er fastsat i loven og i administrative forskrifter, fremgår det af redegørelsen, at Forbrugerombudsmanden, Forbrugerklagenævnet og Forbrugerstyrelsen alle havde oplyst, at de ikke på daværende tidspunkt kunne vurdere eller havde erfaringer med dette spørgsmål. Forbrugerombudsmanden havde således alene modtaget meget få henvendelse vedrørende lov om juridisk rådgivning, hvorimod Forbrugerklagenævnet og Forbrugerrådet ingen henvendelser havde modtaget.

Det fremgår endelig af redegørelsen, at det sammenfattende var Justitsministeriets opfattelse, at den foretagne lovovervågning ikke gav anledning til at foretage ændringer i lov om juridisk rådgivning eller i den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse.

4. Justitsministeriet har i den forløbne tid - nu næsten 3 år efter lovovervågningen - fortsat alene modtaget meget få henvendelser om lov om juridisk rådgivning. Forbrugerombudsmanden, der som nævnt ovenfor fører tilsyn med loven, ses heller ikke at have rettet henvendelse til ministeriet om loven.

Jeg er imidlertid meget optaget af, om hensynet til forbrugerne må anses for varetaget i tilstrækkelig grad ved lovens regler om god skik for juridisk rådgivning. Det er således afgørende for mig, at lov om juridisk rådgivning er udtryk for den rigtige balance imellem på den ene side hensynet til at sikre den nødvendige forbrugerbeskyttelse, og på den anden side ønsket om at gennemføre en liberalisering på markedet for juridisk rådgivning.

Jeg er derfor også parat til nærmere at overveje, om der er behov for at stramme de gældende regler om juridisk rådgivning, hvis der måtte komme en anbefaling herom fra Forbrugerombudsmanden.